

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Casă națională.

Ultimul număr al *Transilvaniei*, organul „Asociațiunii” noastre, ni-se prezintă ca un eveniment cultural. Acest număr ne surprinde cu un mare proiect, care azi-măne se va prezenta înaintea marelui public românesc, înrolat sub stindardul *Astrei*, ca să-și ceară aprobarea.

E vorba de întemeierea unei mari case naționale, în care să se instaleze: un muzeu istoric național, un muzeu etnografic românesc, apoi biblioteca „Asociațiunii” adaptată după toate receririle unei biblioteci publice, și în fine biouri „Asociațiunii”.

Pe lângă acestea casa națională să mai aibă o mare sală, cum e a „Athenului Român” din București, ca local potrivit pentru reprezentații teatrale, prelegeri publice, concerte și conveniri sociale.

Idea aceasta nu e de tot nouă, dar e o idee măreață. Pentru muzeu istoric și etnografic, s'a mai scris, dar nici-o dată proiectul n'a progresat așa de mult ca în cazul de față. La înființarea unui *teatru românesc* s'au gândit oamenii deja înainte cu vre-o 30 de ani, și se lucra deja de atunci pentru realizarea acestui plan prin „societatea pentru înființarea unui fond de teatru românesc”, care tocmai în estan a dat frumoase semne de activitate, la ultima sa adunare. Așadar în părțile sale proiectul eșit din sinul „Asociațiunii” nu e chiar nou; în întregimea sa însă, așa cum e formulat, ca o concentrare sub aripile „*Astrei*” a tot ce privește comorile culturale ale unui popor: istorie, etnografie, știință, artă, literatură, viață socială, etc... — proiectul și idea lui sânt cu totul noue.

Și încă foarte noue!

Sânt abia 7 luni de când idea, ce s'a plasat în proiectul „Asociațiunii”, a fost eșit la iveală, într'un articol apărut în fruntea primului număr din estan al „*Transilvaniei*”.

Nu-i vorbă articolul era foarte elocvent și a fost bine primit de întreaga opinie publică; toate ziarele l-au reproduș și nici un glas de contrazicere n'a răsunat în urma lui. Totuși cursul, ce l'a făcut această idee a fost foarte — aproape prea rapid.

Articolul a apărut în Ianuarie. Deja în 4 Februarie comitetul „Asociațiunii” a exmis o comisiune, care să prezente un proiect de conlus privitor la modalitatea cum ar fi să se folosească noul intravilan de lângă casa „Asociațiunii”, cumpărat în anul trecut.

În Maiu comisiunea și-a făcut proiectul și în ședința din 13 Maiu l'a și prezentat comitetului „Asociațiunii”. Comitetul însușindu-și propunerile comisiunii a și hotărât să le înainteze, ca propunere a sa la proxima adunare generală, ce se va ține, cum se știe în *Medias*.

Astfel peste o lună vom sta față cu o propunere a comitetului „Asociațiunii” care e de o importanță foarte mare. Reproducem la alt loc întreg proiectul casei naționale și atragem atențiunea cetitorilor asupra lui.

Proiectul casei naționale e vrednic de toată atențiunea Românilor iubitori de progres și cultură. Noi nu putem decât să-l salutăm cu sinceră bucurie.

El dovedește că în comitetul „Asociațiunii” sânt și minți luminate, și inimi cu avânt național; ni-se pare că o epocă de activitate zeloasă, spre ținte mari îndreptată, este în pornire în sinul „Asociațiunii”, ceea-ce ar fi și de dorit, căci e timpul suprem. Numai prin astfel de lucrări mari, înălțătoare, poate o societate cum e „Asociațiunea” să atragă într'u adevăr interesul oamenilor de valoare spre sine.

Și dacă s'ar realiza acest „proiect”, ceea nu e așa de greu precum s'ar crede, ar fi de folos nespus. Abstrăgând de la detaliile planului, trebuie să spunem, că în întregimea sa acest proiect pare că încorporează o idee morală și politică frumoasă, de a cărei realizare am ave întru adevăr mare lipsă noi Românii. Concentrarea tuturor forțelor morale ale poporului nostru, spre un scop comun, național, cultural: eată idea, ce se înfruptează în acest proiect. Nu-i vorbă și „Asociațiunea” poartă în fruntea sa devisa spre această țintă, dar poate că mijloacele ei de până cum au fost prea debile, ca să și realizeze ceva în această direcțiune. Fapt e, că încă mult e de făcut, și poate că realizându-se acest proiect s'ar câștiga mijloace mai eficace; poate că devisa s'ar propune în ochii lumii mai intuitiv.

Considerând acest proiect în cadrul mai larg al situației în care ne găsim astăzi, el ni-se pare și mai important. Pe lângă altele el ne dovedește, că în sinul poporului nostru curentul spre înaintare nu-l poate opri nime și nimic: nici vitregitatea înpriguirilor politice, nici miseriile interne; nici persecuțiunile ce ni-le face un guvern incapabil de alte fapte bune, nici încurcături, ce ni-le fac oamenii nostri, mici de inimi, și mari de patimi.

Ni-s amenințate școalele, ni-e amenințată biserica; ispite ni-se pregătesc din toate părțile și aleșuri mișelești se fac asupra poporului nostru. Cu toate ace-

stea nouă nu ne pasă. Mergem înainte, când mai rapid, când mai încet, dar progresăm. Sămn că este tărle de viață în noi.

Că astăzi, — și chiar astăzi! — ne gândim, ca să ne facem și muzeu, unde să păstrăm comorile trecutului nostru, să ne facem sală de teatru și de conveniri, de concerte și prelegeri, și vrem se deschidem și o bibliotecă mare, unde cei pricepuți și harnici să scruteze și să lucre, — acestea toate dovedesc, că nu ne pasă de toate prigonirile și planurile rele ce se pregătesc asupra noastră, dovedesc că avem încredere în noi și în viitorul nostru.

Sântem acasă, ne simțim acasă și nu ne temem, că ne va pute scoate cineva din ea. De aceea o îngrigim, o arangim după gustul nostru național și-i mai adaugem apartamente noue, unde să cultivăm pietatea trecutului, să deșteptăm iubirea artelor și prin ele să pregătim bine sufletul generațiunilor viitoare.

Sibiu, 15 Iulie n.

Bánffy și Badeni. Nici unul, nici altul nu se bucură astăzi de o situație plăcută. Ambii au căzut jertfă obstrucțiunii. Bánffy a încercat puterile opoziției în mic, dar spre nenorocirea sa, căci opoziția a făcut deprinderi bune, și acuzi când va veni cu proiecte mai serioase decum sânt cele cu zăbădul și cu Ș. 16, atunci va vedea, că ce putere are în opoziția, pe care a „adroit-o”, cum se lauda.

Mai înainte de toate va trebui să vină cu proiectul de lege despre stabilirea *cuotei*, lucru care trebuie să preamărgă delegațiunilor și atunci se va hotărî soarta lui Bánffy.

Cât despre *Badeni* „N. W. Tageblatt” susține, că poziția lui e foarte sguduită. Cercurile hotărâtoare — scrie ziarul vienez — sânt convise, că *Badeni* nu e în stare să rezolve *criza*, ce s'a produs în Austria și că trebuie să facă loc altuia. „N. W. Tageblatt” numește deja și pe succesorul lui *Badeni*, care ar fi contele *Mervelt*, guvernorul din Tirol. Decât, că schimbarea aceasta nu se va face tocmai curând.

1000 de noi gendarmi! Știrea dată de „*Hazánk*” pare că nu e lipsită de temei. Numitul ziar revine într'un prim articol asupra ei.

„Cu încetul — scrie „*Hazánk*” — în fiecare săptămână al fericitei noastre patrii va ajunge gendarmeria, ca să fie de sprijin puterii oficiale. Dacă *furd* notarul, dacă *ja-fuește* arendatorul de regale, dacă *șe poartă* mișelește solgăbirul și poporul murmură după reparare de drept, atunci va fi cine se puște îngrabă în mijlocul poporului și nu va fi de

lipsă să telegrafeze în vecini după gendarmi”. Eată prospectele ce ni-le deschide Bánffy cu mileniul seu de gendarmi.

După-ce face o paralelă între *Bach* și Bánffy, între sistemul lui *Bach* și cel de acum „*Hazánk*” constată, cu date statistice, că comparația reese în defavorul sistemului de acum.

„La noi — scrie „*Hazánk*” — gendarmii nu umblă în patulă, cum umblau ai lui *Bach*, ci stau în casarmă și se joacă în cărți, desbrăcați comod, în cămeșă. Dar dacă iese, câteva vieți de om întotdeauna cad jertfă. Pe timpul lui *Bach*, în decurs de 3 luni gendarmii au procedat contra 818,074 de oameni, și dintre aceștia numai 5 au omorât. Gendarmii lui Bánffy dacă es în contra alor 50 de oameni, ei întotdeauna omoară cu pușca 2—3 inși”.

Numai cât recunosc și Ungurii acum, că sub *Bach* totuși a fost mai bine decât sub Bánffy. Și să nu uităm, că atunci era „*absolutism austriac*”, iar acum e „*liberalism și constituționalism unguresc*”!

Consiliu comun de ministri s'a ținut la 13 l. c. în Viena sub prezidiul Maie-

stății Sale Monarhului. Au luat parte: contele *Goluchovskyy*, ministrul comun de finanțe *Kal-lay*, ministrul comun de răboiu *Krieghammer*, contele *Badeni* și baronul *Bánffy*. S'a tractat între altele de situația politică din Austria și din Ungaria, care e destul încurcată în ambele părți. Dar se va fi tractat mai ales despre reînnoirea pactului și statorirea bugetului comun.

Proiectul „casei naționale”.

Eată după „*Transilvania*” proiectul prezentat comitetului „Asociațiunii” privitor la „*casa națională*”.

Considerațiuni generale.

Pietatea popoarelor civilizate pentru trecutul lor și pentru operele lucrării lor naționale a adus cu sine, că toate națiunile între cele dintâi așezăminte culturale au ridicat adăposturi, modeste ori falnice, după-cum permitau puterile lor — pentru scutirea de perire a elenodiilor lor naționale și pentru fufinirea înaintării lor culturale.

Cu înaintarea civilizațiunii aceste așezăminte culturale s'au bucurat pretutindenea de o îngrigare deosebită atât din partea statului cât și a societății, astfel încât astăzi de abia mai există stat modern și națiune cultă, care să nu aibă mușee, biblioteci, atenee, teatre, și alte asemenea așezăminte naționale.

Nu mai noi Românii de sub coroana sf. Ștefan facem în această privință o regretabilă și tristă excepțiune, care deși își are expli-

cațiunea în greua situațiune din trecut a poporului nostru și în înprigurarea, că nișu-nțele sale culturale nu se bucură ca ale altor popoare de spriginul puternic al statului, totuși în vederea progreselor mari, ce le-am făcut în decenile din urmă pe toate terenele, astăzi nu se mai pot acusa.

Generațiunea noastră actuală, care dispune de atâtea forțe intelectuale și materiale nu poate privi indiferentă la lucrarea uriașă, ce o desvolată pe acest teren popoarele conșcutoare (în parte de asemenea fără ori-ce sprigin din partea statului), ci atât față cu memoria acelor mari bărbați, cari au pus bazele culturii noastre naționale, cât și față cu reputațiunea poporului lor de element de cultură, trebuie să-și țină de datorie de onoare de a păstra generațiunilor viitoare comorile trecutului și rodul muncii noastre culturale.

Cu cât aprofundăm mai mult această idee, cu atât mai mult ni-se va impune necesitatea unei acțiuni energice pentru realizarea ei.

Muzeu istoric.

Sântem popor autohton în această patrie; avem un trecut bimilenar pe pământul, unde locuim, și o istorie națională, care deși caracterizată prin secolul de sclăvie, — este totuși bogată în momente falnice, ce trebuie să întărească în noi credința într'un frumos viitor și în o măreață menire națională a poporului român. În special istoria secolului din urmă, în care cade redosteptarea noastră națională și începuturile culturii noastre, va rămâne pentru timpuri îndelungate una dintre epocole cele mai strălucite în viața poporului nostru.

Mai ales noi, generațiunea de astăzi, avem să dăm istoriei naționale și tuturor monumentelor sale o îngrigare deosebită, pentru-că chiar în timpurile noastre s'au ivit și se propagă curente puternice, cari, deși străine de știință, totuși cu un mare aparat științific au început a ne contesta întreg trecutul, precum și importanța noastră etnică actuală. În fața acestor curente neajunsul mare și mult simțit, că izvoarele istoriei noastre a trebuit să le luăm până acum tot numai din mâni străine, ar deveni adevărat pericol, încât nu ne poate fi permis a lăsa și pe viitor la discrețiunea și în sarcina străinilor de a păstra posterității monumentele istoriei noastre naționale.

Necesitatea acestei acțiuni este pe cât de mare, pe atât de urgentă, căci o mulțime de lucrări importante, cari s'ar pute face astăzi, până-când mai sânt în viață martorii oculari ai evenimentelor mari ale secolului nostru, peste 2—3 decenii nu se vor mai pute realiza. Actele și documentele, precum și literatura referitoare la luptele noastre politice, bisericești și culturale, începuturile așezămintelor noastre naționale, sânt tot atâtea monu-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onțor.

(Continuarea 16.) (Reproducerea interzisă).

De aici până la platoul Orgalului se întindea o pădure, ce se răsia tot mai mult din ce ajungeai mai în sus.

În acest ținut Niadul ear' apărui din mijlocul stâncilor, fie că s'a îndreptat spre mează-noapte-apus, fie că Niță Stan s'a îndreptat spre dînsul. Aceasta îl convise pe pădurar, că a urmat într-o direcție bună, de vreme ce părașul își a începutul dintre niște dâlme de pe platoul Orgalului.

Niță Stan nu putu refuza doctorului o oră de odihnă pe termul părașului. De altfel stomacul își reclama tot atât de imperios tributul seu ca și picioarele. Straițele erau bine îndesate, plosca doctorului ca și a pădurarului era plină cu rachiu. De alături la cățiva pași curgea o apă limpede și rece, filtrată de petricelele de pe fund. Ce mai

puteau să dorească? Mult s'au ostenit și ostenela trebuia răsplătită.

De când a plecat doctorul n'a avut ocaziune să facă multă vorbă cu Niță Stan, căci mergeau necontenit. Dar aceasta o suplini el acum după-ce se așezară pe termulul Niadului. Dacă unul era vorbăreț, celalalt era tăcut. Nu se va mira nime așadar' că Niță la întrebările lungi ale doctorului a răspuns scurt.

— Să vorbim nițel, pădurarule, și să vorbim serios, zise doctorul.

— Te ascult, răspuse Niță Stan.

— Dacă facem pauză aici, cred că căpătăm putere...

— Cred și eu.

— Înainte de ce ne-am rentoarce în Mățești...

— Nu! — Înainte de a merge la castel.

— Vezi, Niță, sânt șase ore de când tot venim și abia am ajuns la jumătate calea...

— Deci n'avem timp de perdut...

— Dar când ajungem la castel o fi noapte, și eu imi închipesec, pădurarule, că n'o să fi așa de nebun să-ți pui viața în primejdie prin întunec; va trebui să așteptăm până mâne...

— O să așteptăm.

— Așadar' nu greei să abzi de planul teu nebun?

— Nu!

— Cum? Vezi, că sântem așa de osteniți, încât avem lipsă de o masă bună într-o sală, și de un pat bun într-o odaie, și mai gândești să petrecem o noapte întreagă sub cerul liber?...

— Da, dacă vre-o pedecă ne-ar opri de a merge înălăuntrul castelului.

— Și dacă n'o fi pedecă?...

— Atunci o să durmim în vre-o sală a castelului.

— În sala castelului!... strigă doctorul Păraian. Tu crezi, pădurarule, că eu m'ași învoi să petrec o noapte întreagă înălăuntrul acestui castel blăstemat...

— Fără îndoială, dacă dumnitale nu-ți va mai plăce, să petreci afară.

— Singur, Nițule?... Nu așa ne-am învoit, și dacă trebuie să ne despărțim, mai bine ne despărțim aici. Eu merg acasă.

— Domnule Păraian, noi ne-am învoit, că dumneata imi vei urma, până ce eu o să merg...

— Da, ziua!... dar' nu noaptea!

— Ei bine, n'ai decât să mergi; și bagă bine de seamă să nu te rătăcești.

A se rătăci, aceasta îl neliniștia pe doctorul. Lăsat singur, ne deprins a merge prin aceste păduri nemărginite ale Pleșei, se simția incapabil de a se rentoarce în Mățești. Afară de aceea să fie singur, după-ce se va face noapte, — o noapte foarte întunecoasă — să scoare pe coastele muntelui în primejdia de a se rostogoli în fundul unei prăpastii,

zēju nu era pentru dînsul ceva plăcut. De a nu încerca a străbate în castel, după-ce apune soarele, dacă cumva pădurarul s'ar învoi, mai bine ar fi să rămână împreună lângă castel. Dar' doctorul voi să mai facă ultima încercare pentru a abate pe conștul seu.

— Știi bine, dragă Niță, replică dînsul, că nu m'aș pute despărți nici-o dată de tine... Până când cu ori-ce preț vrei să mergi la castel, nu te voui lăsa singur.

— Foarte bine, domnule Păraian, și eu gândesc, că ai face bine, d'acai face așa.

— Nu... înc'o vorbă, Niță. Dacă s'o face noapte, când o s'ajungem, fagăduiește-mi că n'o să încerci să străbați în castel?...

— Îți fagăduiesc, domnule, c'o să fac și ce nu e cu puțință numai s'ajung, și un singur moment n'o să stau pe loc, până ce nu aflu ce se petrece acolo.

— Ce să petrece Niță! esclamă doctorul, dând din umeri. Dar' ce vrei să se petreacă?...

— Nu știu nimic, și de vreme ce vreau să știu, voui și ști...

— Dar' mai întâiu trebuie s'ajungi acolo, la acest castel al dracului! replică doctorul, care nu mai avea alte argumente. Dacă judeci după greutatele, ce am avut de invins până aici, și după timpul, de care am avut lipsă de trecut prin pădurile Pleșei, o trece ziua și când ajungem acolo o fi noapte târziu...

— Nu-mi bat capul cu d'al d'astea, răspuse Niță Stan. În sus pe munte pă-

durea de brad nu e așa deasă ca cea de ulm, de paltin și de fag de pe la poale.

— Dar' cătră vîrf e mai greu de urcat.

— Ce mîe privește numai se pot eu sui.

— Dar' am auzit, că în înprigurimea Orgalului sînt urși!

— Apoi n'am eu pușcă și dumneata pistol, să ne apărăm, domnule doctor?

— Dar' dacă s'o face noapte, ușor putem să ne ne rătăcim prin întunereci!

— Nu, de vremece acum avem un călăuz, care sper că nu ne-o mai lăsa.

— Un călăuz? — strigă doctorul.

Și se ridică repede ca s'arunce o privire de neliniște înprigur.

— Da, răspuse Niță, și acest călăuz e păraul Niadului. Dacă mergem tot pe termul drept, trebuie să ajungem de-asupra platoului, unde isvorește. Cred că în două ceasuri sîntem la poarta castelului, dacă plecăm numai decăt.

— În două ceasuri? Numai să nu fie șase, zise doctorul.

— Plecăm, gata ești?...

— Acuși Niță, acuși!... Dar' pauza noastră abia a ținut câteva minute!

— Aceste câteva minute, fac o bună jumătate de ceas. — Pentru ultima oră, gata ești? (Va urma).

mente prețioase pentru istoria neamului românesc și trebuie adunate și păstrate până nu se pierd și nu se vor da uitării.

Museul etnografic.

Situațiunea ce am expus-o cu privire la trecut este tot aceeași în ce privește viața națională de astăzi și diferitele ei manifestări.

Este un lucru recunoscut de lumea cultă, că din punct de vedere etnografic poporul nostru este unul dintre cele mai interesante elemente și știm, că și institutele etnografice și etnologice străine dau o deosebită atențiune colecțiilor românești. Și în această privință însă tot numai factori străini au lucrat și ne-au prezentat lumii după-cum le-a venit lor la socoteală. Noi înșine, deși interesați în prima linie, atât cu privire la reputațiunea noastră națională, cât și la interesele economice, nici o încercare n'am făcut pe acest teren; și dacă un străin, captivat de produsele artistice ale muncii poporului nostru, ar veni la noi, la cea mai veche și mai de frunte societate culturală română, și ne-ar cere să-l punem în curent cu industria noastră de casă, ar trebui să-l trimitem la așezăminte străine, ca să afle acolo cum trăiește și muncește poporul nostru.

Asemenea stări numai măgulitoare au sînt pentru noi și trebuie să întărească pozițiunea acelor, cari caută a ne prezenta ca pe un element etnic lipsit, de ori-ce valoare culturală și economică.

Deci și pe acest teren este timpul suprem de a intra în acțiune. Amintim numai împregiurarea, că există înținuturi întregi, unde poporul nostru s'a lăpădat de pitorescul sau port străvechi și unde în urma influenței nivelisătoare a stărilor economice moderne, casa țeranului român a început a-și pierde înșușirile și particularitățile sale naționale și de abia se mai deosebește de casele străine.

Casa reuniunilor și biblioteca.

Afară de motivele arătate, cari militează pentru înființarea cât mai grabnică a unui muzeu istoric și etnografic, ridicarea casei naționale se prezintă ca o adevărată necesitate și din alt punct de vedere.

Știm anume, că nici una dintre număroasele noastre societăți culturale și artistice, între cari cele mai importante sînt și au sediul în Sibiin, nu au nici un adăpost și că nu putem aranja o convenire socială sau culturală, o prelegere, concert ori altă reprezentațiune artistică, fără-ca să fim avizați la bunăvoința străinilor și de multe-ori expuși chiar și exploatării și șicanelor lor.

Nici chiar „Asociațiunea transilvană” n'are un loc corespunzător trebuințelor sale și până-cînd biblioteca noastră, — unica bibliotecă română publică din țeară — este adăpostită în condițiunile de astăzi, se nu ne mirăm, că nu se îmbogățește și nu se folosește.

Deja necesitatea de a da acestei bibliotecii condițiunile inominis necesare pentru o dezvoltare corespunzătoare importanței, ce o are pentru ori-care națiune cultă o mare bibliotecă națională publică, recere și justifică din partea noastră o acțiune cât mai intensivă.

De asemenea nu putem sta indiferenți în fața faptului, că „Musa română” nici în Sibiin, nici în alte orașe cu populațiune română n'are nici un singur acut și este necesitate a se refugia în cărmice și șuri. Trebuie să avem în fine și noi Români, cel puțin într-un singur centru — și Sibiinul a devenit fără îndoială un focalar al vieții românești, — patru părăi simpli, între cari se ne putem întruin neconturbați pentru a ne lumina, a asculta literatura, a admira arta română și a sîrba sărbătorile noastre.

Pentru a documenta necesitatea înființării casei naționale, comisiunea crede, că nu este de lipsă a intra în detalii, ci în convingerea: că această necesitate, care a mai fost accentuată în sinul comitetului, este pe deplin simțită de întreaga românime cultă, se restringe la cele expuse și vine acum să arete formele concrete, în cari crede că ar trebui și se va pute realiza idea ventilată.

Intocmirea casei naționale.

Pentru-ca să poată satisface trebuințelor arătate, casa națională va trebui să fie un edificiu spațios, care să poată cuprinde:

1. O sală mare cu scenă, întocmită — cam în forma salei Ateneului român din București — astfel, ca să poată servi pentru prelegeri, concerte, reprezentațiuni teatrale și totodată și pentru conveniri sociale. Această sală ar trebui să aibă înălțimea a 2 etajuri și să fie pusă în legătură cu câteva încăperi mai mici așezate eventual în suteren, în cari să se poată introduce — în cas de necesitate — o buclărie pentru conveniri sociale.

2. Localități corespunzătoare pentru societățile române, cum ar fi: casina română, reuniunea de cântări, reuniunea de agricultură, etc., cari ar trebui puse în legătură cu sala

mare, la cas de necesitate să servească drept camere laterale cu ocaziunea convenirilor sociale.

3. Localitățile proprii ale „Asociațiunii transilvane”, anume:

a) o sală mai mare pentru bibliotecă și în legătură cu aceasta un mic biurol al bibliotecarului, precum și o cameră laterală pentru cei-ce vor să facă lucrări mari în bibliotecă, apoi pentru arangiarea materialului de cărți, documente etc.

b) biurolul Asociațiunii și o a doua cameră pentru redacția „Transilvaniei”;

c) o sală de ședințe, pe care să o poată folosi și alte societăți.

4. Circa 4 camere împreunate prin un coridor spațios pentru muzeul istoric, care să cuprindă și colecțiunile de documente. Partea arheologică a muzeului istoric și anume obiectele mai mari, de peatră, metal, etc., s'ar pute așeza în suteren.

5. Circa 4 camere, împreunate asemenea prin un coridor larg, pentru muzeul etnografic.

6. Locuința servitorilor, etc. eventual în suteren.

Casa națională va să cuprindă deci cel puțin 20 încăperi, între cari o sală mare și coridoare largi, și astfel va fi lipsă de un edificiu mare, cu suteren, parter și încă două etajuri, care aproximativ va recere spese de clădire în suma de circa fl. 100.000.

Finanțarea proiectului.

Comisiunea s'a ocupat și cu chestiunea finanțării zidirei proiectate și știind, că Asociațiunea nu dispune de fonduri menite pentru un asemenea scop, a trebuit să conțeze aproape exclusiv la acel isvor, din care au ridicat și alte popoare asemenea așezăminte: adică la munificența națiunii.

Este adevărat, că publicul român și până astăzi e prea mult molestat cu colecte și are o antipatie foarte pronunțată în contra listelor de subscripțiune. Cu toate aceste știm, că contribuie mai departe pentru câte-toate scopuri, de multe-ori cu totul particulare și în cea mai mare parte de o însemnată națională foarte dubioasă. Comisiunea crede deci, că în fața unui apel pentru un scop eminamente național-cultural, cum este cel urmărit de noi, națiunea română nu va pute rămâne indiferentă, ci va contribui bucurăsoa obolul sau pentru achitarea unei datorii de onoare a generațiunii inteligente de astăzi.

Comisiunea crede deci, că apelul Asociațiunii pentru ridicarea casei naționale nu va rămâne fără de efectul dorit și conțezează mai ales la băncile rom., cari realizează an de an profit de 1 mil. de coroane și cari, prin o contribuție regulată în decurs de câțiva ani, ar pute amortisa singure spesele zidirii, fără cea mai mică alterare a dividendelor și rezervelor lor.

Ca un al doilea isvor comisiunea a luat în combinație arangiarea unei mari loterii de bani, care după întărirea statutelor nouă și la cas dacă „Albina” ori altă bancă mai mare rom. s'ar angagia la realizarea ei, se va pute aranja fără multă greutate și ar pute aduce un profit de circa fl. 100.000, din care sumă apoi s'ar pute acoperi și întocmirea internă a așezămîntului proiectat.

În fine comisiunea a mai ținut cont și de aceea, că în scurt timp se vor pute realiza lăsemințele Oltean și Filip, cari vor pute fi investite în realități, fără ca Asociațiunea să fie împedecată în această privință prin literele fundamentale ori prin statutele sale.

Lucrările prealabile.

Comisiunea, după-ce a arătat în cele premergătoare deoparte necesitatea ridicării unei case naționale, ear' de altă parte modalitățile întocmirii și finanțării acestui așezămînt, trece acum la specificarea lucrărilor prealabile, ce le crede de lipsă pentru realizarea proiectului, și înaintează în această privință următoarea propunere concretă:

Comitetul central va înainta laproxima adunare generală propunerea, ca pe partea de cătră parc a intravilanului din Sibiin, strada Morii nr. 6, să se ridice o casă națională, care să cuprindă:

1. Un muzeu istoric al Românilor din patrie, împreunat cu colecțiuni arheologice și numismatice și cu o arhivă pentru păstrarea documentelor de interes pentru istoria română.

2. Un muzeu etnografic, întocmit cu deosebită considerare la păstrarea motivelor naționale în port și industr. rom. de casă și la dezvoltarea acestui ram al muncii naționale.

3. Biblioteca Asociațiunii, provăzută cu toate condițiunile de dezvoltare, ce se recer pentru o mare bibliotecă publică națională.

4. Biurolurile Asociațiunii.

5. O sală mare, care să poată servi pentru prelegeri publice, concerte, reprezentațiuni dramatice și conveniri sociale.

6. Localități corespunzătoare pentru trebuințele societăților române din Sibiin.

Sumele necesare pentru acoperirea spelor acestei clădiri se vor acoperi:

a) din fondurile Asociațiunii, cari în sensul literelor fundamentale și al statutelor se pot investi în realități;

b) din venitul unei loterii de bani;

c) din colecte și din contribuiriile fundatorilor, precum și din alte donațiuni speciale.

Pentru elaborarea unui plan de clădire Asociațiunea va face apel public la arhitectii români și va publica pentru orientare un plan de situațiune și o schiță exactă a intravilanului.

În ședința sa din 13 Maiu comitetul „Asociațiunii” a primit propunerea aceasta a comisiunii, și o va prezenta procsim-i adunări generale.

Chestiuni școlare.

Liceul și școala reală evanghelică săsească din Sibiin.

Între școalele săsești din Sibiin pe Români mai mult îi interesează liceul și școala reală, fiind-că ele sînt cercetate de băieți români, deși nu în așa măsură, ca liceul de stat din Sibiin. Programa acestora și a școalelor elementare de pe anul școl. 1896/7 a apărut cu finea lui Iunie.

Partea primă tractează o temă de interes deosebit pentru noi Români și adică un studiu despre: *starea prezentă a chestiunii originii Românilor* (30 pag.) scris de dl prof. dela reale Rudolf Bräbner. Reservădu-ne a face cu altă ocaziune o dare de seamă despre acest studiu, ad vom a remarca numai deosebirile între programa aceasta și cea ungurească a liceului de stat. În cea ungurească ni-se spune despre tîmbălăul milenar, ear' cea săsească se ocupă cu o temă, istorică, scrisă cu un aparat științifi: însemaat.

Partea a doua a programei conține știri școlare și date statistice, pe anul școl. expirat.

Scoatem din ele următoarele: Corpul profesoral se compune din 38 de puteri didactice (liceu: 14, reale: 16, elementare: 8 profesori).

Numărul total al școlarilor în toate trei institutele a fost la finea anului de 1017, anume: la liceu 216, la reale 343, la elementare 458. Mai frecventate sînt elementarele și realele inferioare, la cari au funcționat clase paralele. Numărul școlarilor Români este de 151 (128 gr.-or. și 23 gr.-cat.) La liceu au fost 56 de școlari români, la reale 58, la elementare 37.

Acestora limba română nu se propune, li-se propune însă religionea în limba română prin cathechi de-ai noștri, cu toate, că despre aceasta în programă nu se face nici o pomenire.

Asemenea nu aflăm clasificări școlare după progres, ca să putem afla sporul ce-l fac băieții noștri, deși știm, că Români și aici preste tot se poartă bine și fac onoare numelui de Român!

Din cronica școlară mai însemnăm, că școalele au sărbăt în mod festiv aniversarea zilei de naștere a martirului săsesc Stefan Ludovic Roth, la 24 Noemvrie anul trecut.

Programa se încheie cu ordinea examenelor publice, care s'au ținut în zilele din 23—26 Iunie n. c.

ASTRA.

Convocare.

Adunarea generală anuală a despărțămîntului XVI. „Selagian-Chioran” al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, se va țină la 2 August st. n. a. c., 11 ore a. m., în comuna Unimet.

Sînt invitați cu tot respectul a participa la această adunare nu numai domni membri ai despărțămîntului ci toți aceia, cărora le zace la inimă regenerarea poporului român țeran prin cultură.

Programul adunării:

1. La 8 ore a. m. celebrarea cultului divin.

2. Deschiderea adunării prin președinte.

3. Raportul comitetului despre activitatea sa din acest an.

4. Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea raportului comitetului și a rațiociniului.

5. Alegerea unei comisiuni pentru înscrierea membrilor noi și încassarea taxelor dela membri vechi și noi.

6. Raportul comisiunilor de sub p. 3 și 4.

7. Alegerea comitetului și a funcționarilor despărțămîntului pe 3 ani.

8. Pertractarea propunerilor diverse.

9. Desfășurarea locului și timpului adunării generale viitoare.

Din ședința comitetului despărțămîntului XVI. al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută în Șimlul-Silvaniei la 27 Iunie 1897.

Alimpu Barbolovicu,

vicar for. eppes al Silvaniei și președintele despărțămîntului XVI.

Augustin Vicașiu,
actuarul despărțămîntului.

Convocare.

Adunarea generală a despărțămîntului al XII-lea a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se va țină în Alba-Iulia la 1 August n. a. c. la 2 ore p. m., în școala gr.-ort.

La această adunare sînt rugați cu toată onoarea a participa toți membrii Asociațiunii și toți binevoitorii și spriginitorii aceleia.

Programa:

1. Deschiderea adunării.

2. Raportul comitetului și al cassarului despărțămîntului.

3. Alegerea unei comisiuni pentru înscrierea membrilor noi și încassarea taxelor dela membri.

4. Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea raportului cassarului.

5. Disertațiuni eventuale, ce sînt asse susterne direcțiunei cel puțin cu 24 ore înainte de adunare.

6. Raportul comisiunii de sub p. 3 și 4.

7. Alegerea alor doi delegați la adunarea generală a Asociațiunii din Mediaș a. c.

8. Reconstituirea subcomitetului despărțămîntului pe alt period de 3 ani.

9. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea protocolului.

Alba-Iulia, în 12 Iulie 1897.

Simion Micu,
direct. despărț.

Societatea de lectură

„Andrieu Șaguna”.

— Raportul general pe a. școl. 1896/7. — (Urmare).

Averea societății cu finea anului.

A. BIBLIOTECA.

1. Cărțile.

Cu ocaziunea arangării bibliotecii, prin scoaterea din usa a mai multor cărți, firește că numărul cărților a scăzut, însă prin încorporarea bibliotecii patristice a și colecțiunei de cântări la bibliotecă propriu zisă, precum și prin procurarea de cărți nouă și mai ales prin donațiuni benevole, numărul cărților a crescut așa, că cu finea acestui an numără 2225 exemplare în 3150 volume.

Și acum societatea știind a aprecia oamenii, cari în acest an au arătat o alipire loială și un viu interes, venim și pe această cale cu recunoștință adănc simțită a da lista specială a donatorilor (bibliotecii noastre) din acest an.

1. Redacțiunea „Tribunei”:

„Înșoțiri de credit împreunate cu înșoțiri de consum.”

„Chestiunea română în Roma.” Roberto Fava.

„Îndreptar practic în economia rurală.” I. Baciu.

Dare de seamă despre judecata rostită de sft. sinod asupra fostului metropolit Ghenadie.

„Lumea ilustrată”, cîlindarul revistei pe anul 1897.

Cîlindarul poporului 1897.

Lumea ilustrată fasc. în amintirea înaltei visite a M. Sale Francisc Ios. I. în București.

II. Societatea academ. „România-Jună”: Raportul anual 1895/6

III. Societatea academ. „Junimea”: Raportul anual 1895/6.

VI. Reuniunea de muzică din Sibiin: Raportul general 1895/6.

V. Erezii răposatului director seminarial: Ioan Hamma.

Deutch - Lateinisches Handwörterbuch: Frns. Georges.

Der Hausfreund Familienbuch.

Aritmetica generală și specială: T. Ceontea.

Glückseligkeitslehre für das phisische Leben des Menschen.

Herz und Gesinnung: Ludwig Tysber.

Programa institutului teol.-pedagogic din Sibiin.

Protocolul sinodului archid. gr.-or. din Transilv. 1886.

Protocolul sinodului archid. gr.-or. din Transilv. 1887.

Protocolul sinodului archid. gr.-or. din Transilv. 1890.

Protocolul sinodului archid. gr.-or. din Transilv. 1896.

Proto-ul congresului național-bisericesc al metropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania 1874.

Sămliche Schriften „Voltaire”.

Opera lui Horatius Flacus.

Familie nobile române: I. Cav. de Pușcariu.

Români și constituția Transilvaniei: Dr. I. Hodos.

Dacia epopee: Ioan Șoimescu.

„Familia”.

A VI. adunare a „Asociațiunei transilvane” ținută la A.-Iulia 1866.

Epistola pastorală, don. de Ilustritatea Sa dl D. Radu, episc. gr.-cat.

VI. Familia Ioan Popescu:

„Idealism și naturalism”: Alexie G. Djavara.

Judenthum v. Heidenthum.

VII. Un anonim: „Preotul din Wako-field”.

(Va urma.)

Stipendii la „Asociațiune”.

Primim dela biurol „Asociațiunii” următorul:

Concurs.

Nrii 281, 317 și 330—1897. Dela „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român” cu începutul anului școlar 1897/98 sînt de conferit următoarele stipendii:

I. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Marinovic”, pentru studenți români de gimnasia ori școală reală de aceeași categorie.

II. Un stipendiu de 40 fl. pe an din fundațiunea „Radu M. Rîurean” pentru studenți români de gimnasia ori școală reală.

III. Un stipendiu de 40 fl. pe an din fundațiunea „Dr. Ioan Moga și soția Anna n. Bologa”, pentru eleve „cari frecventează vre-o școală de fete cu caracter național românesc, respective confesional românesc, în prima linie școala civilă de fete a „Asociațiunii” și școala elementară a „Reuniunii femeilor române din Sibiin”.

Cererile pentru aceste stipendii au să se înainteze comitetului „Asociațiunii”, în Sibiin, (strada Morii nr. 8) până la 15 August a. c. st. n., provăzute cu următoarele documente: Ad. I. II. și III.:

a) Atestat de botez;

b) Testimoniu școlar de pe semestrul din urmă al anului școlar 1896/97;

c) Atestat de paupertate eventual, de orfan, dacă petentul este orfan.

Ad. III. special: Concurențele cari vor documenta, că sînt descendete din familia fericitului fundator Dr. Ioan Moga sau a soției sale Anna n. Bologa, vor fi preferite *ceteris paribus* la conferirea stipendiului.

Cererile intrate după termin nu se vor considera.

Sibiin, din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane” ținută la 12 Iulie 1897.

Șoluțiun. Dr. V. Bologa,
secr. II.

CRONICĂ

Sibiin, 15 Iulie n. 1897.

Convalescența principelui Ferdinand. Știrile ce sosesc din Sinaia asupra sănătății Principelui Ferdinand continuă a fi din ce în ce mai îmbucurătoare. Deja a început a se vedea, că schimbarea aerului prieste Alteței Sale Regale și că convalescența Sa va merge mult mai repede ca până acum.

Medicii întruniți în consultațiune Luni dimineața la castelul Foișor, au semnat următorul buletin medical:

Starea generală a A. S. Regale s'a ameliorat mult dela sosirea A. S. la Sinaia. Pofta de mîncare este excelentă. Ceea ce turbură întru cîtva acest mîrș satisfăcător este puțină tîsă cu foarte puțină ridicare de temperatură, stare datorită unei mici receli. Dr. Buciu, Dr. Cantacuzino, Dr. Kremnitz. Viitorul buletin se va da peste câteva zile.

Stipendii din „fundațiunea lui Gozdu”. Cei-ce vor să dobîndească în viitorul an școlar stipendii din „Fundațiunea lui Gozdu” au să-și înainteze cererile până în 5 August st. n. la comitetul administrativ al fundațiunei lui Gozdu în Budapesta (VII. Király u. 13 sz.). Petițiile au să fie provăzute cu documente, prin cari să se constate, că sînt fii de cetățeni ungari și membri ai bisericeii ortodoxe române, că studiază cu succes bun la vre-un institut public din patrie, că n'au avere suficientă pentru a-și acoperi toate trebuințele la studiu etc. Până la același termen au să-și legitimeze progresul în studii și stipendiștii actuali.

Parastas pentru Dr. Georgiu Popa. Din B. Comlos ni-se scrie: Comuna bisericescă gr.-ort. rom. din B. Comlos a făcut în ziua de SS. Apostoli Petru și Pavel parastas întru amintirea fericitului referent școlar Dr. Georgiu Popa, care l'a servit Prea on. domn protopresb. P. Mulescu, preotul M. Pacoșan și întreg corpul didactic dela școalele noastre centrale. Eternă amintirea lui!

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 3 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Preț unu exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giulul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iárník. Un exemplar cu preț redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genéray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE
IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: DR. E. DĂIANU.

Preț 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de . . . 1 fl. 50 cr.
 2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
 3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.
- Se recomandă mai ales preoților. —

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe dinafară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătere în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Gustav Moess,

[602] 18-24

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE
Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi
Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plieuri în caseta.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.